

тъбе, Агріппо царю, за да
въде испытаніе, и така да
имамъ що да пишемъ,

27 Защото мисле види не-
прилично, да прашамъ че-
ловѣка вързана, а винъ те
мъ да не обавлявамъ.

ГЛАВА ВЗ.

А Агріппа рече на Панула:
даватисе дозволеніе да го-
вороишъ самъ за сеbe. Тога
гава Панула прострѣ ржакъ
ти си, и начна да говори
за сиое то нправданіе:

2 Азъ, ѿ царю Агріппо,
мніймъ сеbe си блаженъ по-
неке имамъ днесъ да се н-
правдамъ предъ тѣбе за сиич-
ко то снова, щото ме кле-
вѣтатъ Иудеи.

3 А найвече понеке те
знамъ че знаешъ сїчки те
объчай Иудейски и оупор-
ни те тѣхни мнѣниа. За-
това ти се молимъ да ме
послушашъ терпѣлившо.

4 Житіе то прѣчес моє ю-
ще ѿ младостъ та ми, кое-
то поживеахъ ѿ край по-
междъ моята парода во
Иерусалимъ, сїчки те Иудеи
го знѧтъ:

5 И знѧтъ за мене ѿ
край, (ако щатъ да сиадѣ-
телствуватъ), защо азъ живе-
вѣехъ споредъ най точно то
оученіе Фарисейско въ наша
та вѣра:

6 И сега стоимъ на судѣ
Заради надежда та щото
имамъ за обѣщаніе то,
което ѿ ѿбѣщиалъ Господъ на
наши ти си:

7 Което се надѣватъ сїчки
тепнаши дванадесетъ колѣ-
на, като сѫжатъ на Госпо-
дъ непрестанно денъ и ноќи,
да се твъже: За коато (на-
дежда) ме клевѣтатъ, ѿ ца-
рию Агріппо, Иудеи те.

8 Що (мышлите); не вѣро-
вате ли вые, че Господъ може
да воскрешава мертвъ те;

9 Азъ въистинѣ мыслехъ
въ себеси защо трѣбуваше
да направимъ мнозиго про-
тивни (рабочи) на вражъ
име то на Иисуса Назарея.

10 Което и направихъ во
Иерусалимъ: и мнозина ѿ
свати те азъ затварахъ въ
темници те, като земахъ
власть ѿ брхїери те: и ко-
гато ги оуйваха и азъ со-
гласувахъ на смърть та имъ:

11 И на сїчки те собори-
ша мнозиго пажи ги мажехъ,
и принудиха да хдлатъ
Иисуса: и понеке вражда-
вахъ на нихъ выше мѣръ,
гонехъ ги и дори до чужди
те градове.

12 Съ това намѣреніе
като итивахъ въ Дамасъ
съ власть и съ намѣстни-
чество ѿ брхїери те,

13 Въ средъ пладнина на
ижеатъ видяхъ, царю, свѣ-